

Perinin Kayıp Yavru Kedisi

Jane MEADOW

Perinin Kayıp Yavru Kedisi

Jane MEADOW

Ormanın kenarındaki sıcak bir açıklıkta, peri Lily içi oyulmuş bir meşe palamudundan yapılmış minik bir evde yaşıyordu. Sıcak şeftali rengi teni, gevşek bir topuz yapılmış uzun bal sarısı saçları ve sabun köpükleri gibi parıltı veren kanatları vardı. En iyi arkadaşı, yumuşak patili ve meraklı burunlu küçük gri bir yavru kedi idi. Her sabah eğrelti otları ve papatyalar arasında birlikte oynarlardı.

Güneşli bir sabah Lily minik bahçesini sulamakla meşguldü. Altın şeritli nane yeşili yaprak elbisesini ve küçük meşe palamudu başlığını giymişti. Arkasını döndüğünde yavru kedi gitmişti. "Kedi? Neredesin?" diye seslendi, ama yalnızca esinti yanıt verdi. Boynundaki kurdeleye bağlı gümüş çingirak, açıklığın kenarına doğru aceleyle yürürken hafifçe çınladı.

Açıklığın hemen ötesinde, çiçeklerin ağaçlar kadar uzadığı büyümlü bir bahçe vardı. Yaprakları battaniye olacak kadar genişti ve aralarında vızıldayan arılar kuşlar kadar büyüktü. Lily oraya hiç tek başına girmemişti. Karnında bir kıpırtı hissetti. "Yardıma ihtiyacım var," diye fısıldadı ve ormandaki dostlarını bulmaya uçtu.

İlk gelen sincap Pip'ti. Küçüktü ve hızlıydı; kızıl kahverengi tüyleri, kabarık kıvrık kuyruğu ve büyük yuvarlak kehribar gözleri vardı. Mavi bir boyun bağı takıyor ve ipuçları toplamak için küçük, örgü bir çanta taşıyordu. "Endişelenme, Lily!" diye cıvıladı. "Yavru kedini bulacağız. Bir şeyleri fark etmekte çok iyiyimdir!" Kuyruğu bir yay gibi zıplayarak önden koştu.

Sonra kirpi Bramble geldi; yuvarlak ve sağlamdı, yumuşak kahverengi dikenlerinin uçları soluk krem rengindeydi. Yuvarlak, telli gözlükler ve kırmızı örgü bir atkı takıyordu. "Birlikte arayacağız," dedi sakın bir sesle. "El elin eşeğini türkü çağırarak arar." En son tavşan Sage geldi; uzun ve inceydi, uzun gri kulakları vardı ve bir kulağının arkasına sarı bir çiçek sıkıştırmıştı. Yeşil bir kâşif yeleği giyiyordu. "Önden gidin!" dedi cesurca.

Onları ilk fark eden Pip oldu: yumuşak toprakta, başparmak tırnağından büyük olmayan minik pati izleri. "Bakın!" diye bağırdı küçük patisiyle işaret ederek. "Yavru kedi bu taraftan gitmiş!" İzler doğruca büyülü bahçeye, sarkan sarmaşıklardan bir perdenin yanından geçiyordu. Lily'nin kanatları umutla parıldadı. "Beni takip edin!" dedi Sage ve hep birlikte içeri adım attılar.

Bahçenin içinde her şey devasaydı. Çiçekler başlarının üzerinde yükseliyor, yaprakları boya gibi parlıyordu. Arılar tembel tembel çiçekten çiçeğe vızıldıyor, kanatları minik motorlar gibi uğulduyordu. "Yakın durun," dedi Sage, uzun sapların arasından öncülük ederek. Bramble başını salladı. "Adım adım ilerleyeceğiz." Pip gözlerini yerden ayırmıyor, minik pati izlerini takip ediyordu.

Pati izleri dev an ieklerinin bulunduęu bir blmn yanından kıvrılıyordu. Yaprakları kaygandı ve Pip neredeyse birinden kayıp dřyordu. "Oo!" diye ciyakladı. Sage uzun gri kulaęını uzatıp onu dengeledi. "Seni tuttum," dedi. Bramble glmsedi. "Arkadařlar bunun iindir." Lily zerlerinde uuyor, kanatları gneřte ıřıldıyordu ve "Kedi! Neredesin?" diye sesleniyordu.

Sonra gökyüzünü kapatacak kadar uzun bir ayçiçeği duvarı geldi. Pati izleri tam altından geçiyordu. "Nasıl geçeceğiz?" diye sordu Lily, yeşil gözleri endişeliydi. "Bunu birlikte başarabiliriz," dedi Bramble. Yuvarlak gövdesini en alttaki yaprağın altına iterek küçük bir tünel açtı. "Hadi gelin!" Tek tek içinden sürünerek geçtiler, yapraklar burunlarını gıdıkladıkça güldüler.

Diğer tarafta bahçe, dev papatyalarla dolu geniş bir çayıra açılıyordu. Pati izleri artık daha silikti ve güneş alçalıyordu. Lily'nin kanatları sarktı. "Ya onu hiç bulamazsak?" diye fısıldadı. Pip patisini koluna koydu. "Bulacağız," dedi. "Biz bir takımız!" Bramble başını salladı. "Yaprakların altına bakalım. Yavru kediler saklanmayı sever."

Her dev papatyanın altına baktılar, ama yavru kedi yoktu. Sonra Sage parmak uçlarında yükselip uzun bir gül fidanının üzerinden baktı. "Bekleyin!" dedi. "Bir şeyin hareket ettiğini görüyorum!" Lily'yi omuzlarına kaldırdı. Lily aşağı baktı ve soluğu kesildi. İşte orada, yumuşak pembe yaprakların arasında, dans eden bir kelebeğe pati atan yavru kedisi duruyordu. "Orada!" diye bağırdı Lily, kanatları sevinçle vızıldayarak.

Yavru kedi harika vakit geçiriyor, yapraklara atlıyor ve gölgeleri kovalıyordu. Lily'yi görünce mutlu bir miyav çıkardı ve kollarına atladı. "Yaramaz kedi!" diye güldü Lily, onu sımsıkı kucaklayarak. "Çok endişelendim!" Yavru kedi mırıldandı ve Lily'nin yanağını yaladı. Pip, Bramble ve Sage etraflarına toplandılar, mutlu buluşmaya gülümsediler.

Lily dostlarına döndü, gözleri minnetle parlıyordu. "Teşekkür ederim, hepinize," dedi. "Yardımanız olmadan onu bulamazdım." Pip'in kuyruğu gururla sallandı. Bramble gözlüklerini düzeltti ve gülümsedi. "Onun güvende olması bizi sevindirdi," dedi. Sage başını salladı, kulağının arkasındaki sarı çiçek sallandı. "Dostlar birbirini destekler," dedi. "Önemli olan bu."

Güneş batarken bahçeyi altın ve pembe tonlarına boyadı, dostlar birlikte geri yürüdüler. Yavru kedi Sage'in sırtında gidiyor, usulca mırıldanıyordu. Pip önde zıplıyor, Bramble Lily'nin yanında paytak paytak yürüyordu. "Birlikte aramak her macerayı daha güzel kılar," dedi Lily. "Başta biraz korkutucu olsa bile." Gülerken kurdeleye bağlı gümüş çingirak çınladı.

Açıklığa döndüklerinde Lily, yorgun yavru kedi için yosunla kaplı küçük bir sepette sıcacık bir yatak yaptı. "İyi uyu, küçük maceracı," diye fısıldadı. Her bir dostuna sıcak bir sarılma verdi. "Yarın yine gelin," dedi. "Başka bir maceraya çıkacağız—ama bu sefer yavru kediye de getireceğiz!" Pip, Bramble ve Sage hep birlikte sevinçle bağırdılar.

Ve böylece peri, yavru kedi ve ormandaki dostları hep yakın kaldılar, her zaman birbirlerine yardım etmeye hazırđılar. Büyülu bahçe, uzun çiçekler ve vızıldayan arılarla dolu, en sevdikleri oyun yeri oldu. Lily dostlarına her baktığında içi ısınıyordu. Ne olursa olsun, her zaman birbirleri için orada olacaklarını biliyordu—ve bu, her günü mutlu bir macera gibi hissettiriyordu.